

عنوان مقاله:

آرمان شهر ایران استبدادی نگرشی متفاوت به ایران عهد صفوی از نگاه فلاسفه عصر روشنگری فرانسه

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های تاریخی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سارا رکنی - تهران

صفورا ترک لادانی - اصفهان

خلاصه مقاله:

در تاریخ هر سرزمینی نقاط عطفی وجود دارد که باعث پی ریزی آینده آن سرزمین می شود. بدون شک، در ایران باستان، مذهب با همراهی حکومت و با تاثیرپذیری از شرایط اقلیمی و آداب و رسوم رایج موجب شد نوعی از حکومت به وجود آید که تفاوتی ماهوی با حکومت دیگر سرزمین ها داشته باشد. این حکومت که استبدادی بود، باعث شد ایرانی آرمانی شکل بگیرد؛ به طوری که نویسندگان دیگر ممالک بر آن شدند که به تشریح ویژگی های آن در آثارشان بپردازند. به جرات می توان گفت که نقطه درخشان حضور خارجیان در ایران در دوره صفوی بوده و بی تردید، سفرنامه های موجود از این دوران به خوبی نشان دهنده اوضاع اجتماعی و سیاسی و مذهبی ایران آن زمان بوده است. در این بین، نویسندگان توانایی ازجمله مونتسکیو و ولتر با مطالعه این سفرنامه ها بر آن شدند تا ایران آرمانی سده های هفدهم و هجدهم را در آثارشان به تصویر بکشند. در نوشتار حاضر، با تکیه بر مستندات برگرفته از نوشته های سیاحان خارجی ازجمله شاردن و تاورنیه، تلاش کرده ایم تا تاثیرگذاری آرمانشهر ایران بر آثار مونتسکیو و دیگر فلاسفه چون ولتر، فیلسوفان قرن هجدهم را مورد مطالعه قرار داده و به تاثیر این آثار بر روی تئوری آب و هوا در شکل گیری حکومت های گذشته بر ایران که مونتسکیو به آن باور داشت بپردازیم. همچنین، این پرسش را پاسخ گوییم که مونتسکیو با تکیه بر چه مستنداتی دولت استبدادی ایران را نشئت گرفته از اقلیم گرم و خشک آن می دانست؟ و در اصل آیا ارائه چنین نظریاتی در این باب موافق واقعیات موجود بوده است یا خیر؟

کلمات کلیدی:

آرمان شهر، مونتسکیو، شاردن، زرتشت، استبداد، توماس مور، تئوری اقلیم و آب و هوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1325929>

